

اوباما در باقلاق جنایت قندوز

صفحه ۱۵

عملیات استشهادی در قدس

صفحه ۱۵

نامه مهم و هشدار آمیز ۴ وزیر به روحانی در انتقاد از تصمیمات و سیاست‌های ناهماهنگ اقتصادی دولت و لزوم اتخاذ تصمیم عاجل رئیس‌جمهور برای جلوگیری از تبدیل رکود به بحران

شکاف در دولت علنی شد

صفحه ۳

گزارش مهم کمیسیون برجام در مجلس قرائت شد برای ثبت در تاریخ

عکس: مجتبی مصفا، ایران

گروه سیاسی: گزارش کمیسیون ویژه مجلس شورای اسلامی برای بررسی برجام، صبح دیروز با امضای رئیس این کمیسیون به صحن علنی فرستاده شد.

به گزارش «وطن امروز»، کمیسیون برجام به این دلیل تشکیل شد تا نمایندگان مجلس یک روایت و قضاوت پارلمانی درباره آنچه نمایندگان حسن روحانی از مذاکرات هسته‌ای آورده‌اند، در اختیار داشته باشند و این روایت و قضاوت را مبنای تصمیم‌گیری قوه مقننه درباره برجام کنند. به همین جهت این کمیسیون با انتخاب ۱۵ نماینده در صحن علنی مجلس تشکیل شد و طی بیش از یک ماه توانست به‌عنوان مرجع بررسی کارشناسی برجام در افکار عمومی تثبیت شود. جلسات مهم این کمیسیون با جواد ظریف، سعید جلیلی، علی شمخانی، سردار محمدعلی جعفری، علی‌اکبر صالحی، علی باقری، عباس عراقچی و...

که بیشتر این جلسات از تلویزیون نیز پخش و در اختیار افکار عمومی قرار گرفت، نشان داد طی این مدت اعضای کمیسیون برجام یک ارزیابی فراگیر و همه‌جانبه نسبت به برجام انجام داده است. روز گذشته گزارش ۲۰ صفحه‌ای کمیسیون برجام با امضای رئیس این کمیسیون یعنی علی‌رضا زاکانی به صحن علنی مجلس ارائه شد، گزارشی که بنا به گفته سیدحسین نقوی، سخنگوی این کمیسیون، در این ۲۰ صفحه و برای مطالعه عمومی «خلاصه» شده است. با این حال اما در حالی که براساس توافقات نمایندگان و روال کاری صورت گرفته، باید تصمیم‌هایی مجلس درباره برجام مبتنی بر این گزارش کمیسیون برجام صورت می‌گرفت اما در اقدامی عجیب طرحی با عنوان «اقدام متناسب و متقابل ایران در اجرای برجام» با قید ۲ فوریت به رای گذاشته شد؛ این طرح در واقع به‌عنوان تصمیم مجلس در قبال برجام مطرح شده است. این در حالی است که بیش از یک ماه است با تدبیر نمایندگان و تشکیل کمیسیون برجام، قرار بود تصمیم مجلس بر مبنای گزارش کمیسیون برجام باشد. با این حال اما این طرح ۲ فوریتی که برخی مفاد آن با گزارش کمیسیون برجام در تناقض است و آشکارا با خطوط قرمز نظام در تضاد است توسط هیات رئیسه به صحن علنی ارائه شد. ارائه هم‌زمان این طرح ۲ فوریتی با گزارش کمیسیون برجام در واقع نقش رئیس مجلس در فرآیند تصمیم‌گیری مجلس نسبت به برجام را آشکارتر کرد. البته نمایندگان با ۲ فوریت این طرح مخالفت کردند و این طرح در نهایت با یک‌فوریت و با ۱۶۸ رأی موافق در برابر ۵۷ رأی مخالف و ۹ رأی ممتنع به تصویب رسید. براساس تصمیم رئیس مجلس، این طرح به کمیسیون امنیت ملی که بیشتر

برگزاری مراسم بزرگداشت شهدای فاجعه منا در حسینیه امام خمینی (ره)

صفحات ۲ و ۴

عکس: مجتبی مصفا، ایران

عکس: مجتبی مصفا، ایران

عکس: مجتبی مصفا، ایران

عکس: مجتبی مصفا، ایران

عکس: مجتبی مصفا، ایران

عکس: مجتبی مصفا، ایران

عکس: مجتبی مصفا، ایران

برخی از مهم‌ترین حقوق ملت ایران را محدود کرده و تکلیفی بیش از دیگر اعضای معاهده عدم اشاعه برای آن نظر می‌گیرد.

کمیسیون ویژه بررسی برجام درباره تعهد دولت برای اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی در برجام نیز گزارش داده است: «دولت در برجام متعهد شده است که پروتکل را از روز اجرای توافق به‌نحو داوطلبانه اجرا نماید. کمیسیون این تعهد را فزاینده از اختیارات دولت و تیم مذاکره‌کننده دانسته، گام نهادن در خارج از حدود مجاز قانونی را به‌عنوان یک جنبه منفی در توافق در نظر گرفته و اعلام می‌دارد تا زمان عدم صدور مجوز جدیدی از سوی مجلس یا لغو قوانین فوق‌الذکر امکان اجرای این بخش از برجام منتفی است».

نکته مهم دیگری که در گزارش کمیسیون آورده شده، رد برخی اظهارات مبنی بر خروج ایران از ذیل فصل هفتم شورای امنیت است. کمیسیون در این‌باره گزارش داده است: «کمیسیون پس از استماع نظرات مختلف درباره جایگاه قطعنامه ۲۲۳۱ طبق منشور ملل متحد، در مجموع ارزیابی کرده است که قرار گرفتن کل این قطعنامه ذیل ماده ۲۵ منشور ملل متحد و لحن ملایم‌تر آن نسبت به قطعنامه‌های پیشین شامل قطعنامه ۱۹۲۹، یک امر مثبت تلقی می‌شود. ولی از آنجا که محدودیت‌های اصلی قطعنامه ۲۲۳۱ عیناً مثل قطعنامه ۱۹۲۹ ذیل ماده ۴۱ منشور ملل متحد اعمال شده و با یادآوری اینکه نه قطعنامه ۲۲۳۱ و نه در قطعنامه ۱۹۲۹ هیچ‌یک از قطعنامه‌های پیشین عبارات «قض صلح و امنیت بین‌الملل» یا «تهدید صلح و امنیت بین‌الملل» برای ایران به کار برده نشده، لذا از این حیث هیچ‌گاه ایران ذیل فصل ۷ نبوده است».

■ **آسیب‌دربازگشت‌پذیری!**
در حوزه غنی‌سازی نیز کمیسیون نظر خود را درباره تاسیسات اراک، نطنز و فردو داده و به فراخور وضعیت هر کدام از این تاسیسات گزارش داده است اما در مجموع کمیسیون ویژه بررسی برجام، درباره این تاسیسات با اشاره به کاهش رشد و شتاب برنامه غنی‌سازی ایران و نیز افت شدید تکنولوژی غنی‌سازی در ایران، اینگونه جمع‌بندی کرده است: «در مجموع جمع‌بندی کمیسیون این است که تغییرات فنی ایجادشده در برنامه غنی‌سازی صنعتی و برنامه تحقیق و توسعه غنی‌سازی ایران، بازگشت‌پذیری برنامه هسته‌ای کشور را در صورت نقض جزئی یا کلی توافق، با آسیب مواجه کرده است. اگرچه کمیسیون نتوانست معیارهای مستقلاً بیابد که تخمین سازمان انرژی اتمی درباره زمان بازگشت‌پذیری تعهدات ایران را تأیید کند».

■ **بلاي قطعنامه ۲۲۳۱**
در گزارش کمیسیون ویژه بررسی برجام درباره تبعات قطعنامه ۲۲۳۱ برای کشور آمده است: «کمیسیون برجام، صدور قطعنامه ۲۲۳۱ را قبل از تصویب برجام در مجلس شورای اسلامی می‌کند البته این امر چیزی از بار حقوقی الزامات این قطعنامه برای کشور کم نمی‌کند. اگرچه دولت اعلام کرده است مطابق توافق انجام‌شده با ۵+۱ نقض قطعنامه شورای امنیت به معنای نقض توافق هسته‌ای نخواهد بود، کمیسیون اطمینان نیافت که نقض قطعنامه تبعات جدی دیگری - جز آسیب زدن به برجام - برای کشور نخواهد داشت... کمیسیون این موضوع را که برجام به مدت ۱۵ سال - و در برخی موارد بدون هرگونه سقف زمانی - جایگزین NPT برای ایران شده و عملاً ایران را از این معاهده استثنا کرده است، به‌عنوان یک نقطه ضعف جدی برای این توافق در نظر می‌گیرد. این سند در بازه زمانی بسیار طولانی

اعضای آن جزو امضاکنندگان این طرح بودند، ارجاع شد!) تا درباره آن تصمیم‌گیری شود البته در حالی که نمایندگان نسبت به این موازی‌کاری با کمیسیون برجام انتقاد داشته و این اقدام هیات رئیسه را نادرست دانستند، علی لاریجانی مدعی شد طرح ۲ فوریتی براساس گزارش کمیسیون برجام نوشته شده است. البته بدیهی است این اقدام، نه تنها بی‌اعتنایی به فرآیند قانونی مجلس درباره بررسی برجام بوده بلکه قدرشناسی از زحمات اعضای کمیسیون برجام بوده است. در روزهایی که مجلس در تعطیلات بود، این اعضای برجام بودند که با جلسات فشرده به بررسی آنچه جواد ظریف و دوستانش به ازمنغان آورده‌اند، می‌پرداختند. با این حال اما درست در روز ارائه گزارش این کمیسیون، با یک موازی‌کاری غیرمسئولانه، تلاش شد زحمات این کمیسیون هدر رود. از سوی دیگر رئیس مجلس در حالی این طرح را با قید یک‌فوریت به کمیسیون امنیت ملی مجلس فرستاد که براساس روال قانونی، کمیسیون ویژه بررسی برجام به‌عنوان کمیسیون مسؤول و مربوط در مجلس تشکیل شده است و قاعدتاً باید این کمیسیون که بیش از یک ماه به صورت دقیق به این موضوع رسیدگی کرده بود، به این طرح رسیدگی می‌کرد؛ در حالی که کمیسیون برجام اکنون تخصصی‌ترین کمیسیون مربوط به مذاکرات هسته‌ای و جمع‌بندی مکتوب این مذاکرات است اما علی لاریجانی بررسی طرح موازی یک‌فوریتی را به کمیسیون امنیت ملی سپرد تا شائبه حذف کمیسیون برجام از فرآیند تصمیم‌گیری مجلس درباره برجام، بیشتر از قبل تقویت شود و موضوعی که دولت به افتخار آن می‌تواند یک جشن باشکوه برگزار کند!

اما اگرچه روال تصمیم‌گیری مجلس درباره برجام تغییر کرد و متأسفانه به‌رغم اراده جریان انقلابی و نیز تصور عمومی، کمیسیون برجام از روند تصمیم‌گیری مجلس درباره برجام کنار گذاشته شد اما مفاد گزارش کارشناسی این کمیسیون که به جرات می‌توان گفت یکی از مهم‌ترین گزارشات کارشناسی ادوار مجلس بوده، منتشر شده است؛ گزارشی که قطعاً در تاریخ ثبت خواهد شد و آیندگان با استناد به آن خواهند فهمید در این برهه از تاریخ ایران بودند کسانی که واقعیات و مصالح کشور را دانستند و فریاد هم زدند اما صدایشان به جایی نرسید!

به گزارش «وطن امروز»، در گزارش کمیسیون برجام، نکات کلیدی و بسیار مهمی مورد اشاره قرار گرفته است و در ابتدای این گزارش تأکید شد که با وجود تناقضات فراوان در اظهارنظرها، اما اعضای این کمیسیون با بلندنظری، از برخی موارد اغماض کرده و ادعای مقامات ایرانی را پذیرفته و

مهم‌ترین سرفصلی که در تحلیل «مصافحه با شیطان» توسط معاون اول قوه‌قضائیه، مطرح شد تبیین روش‌های مختلف «جاسوسی» و یادآوری «مجازات جاسوسی» بود. وزیر اسبق اطلاعات کشورمان پس از اشاره به روش معمول جاسوسی مبتنی بر خیانت به کشور با فروش اطلاعات و دریافت وجه از دشمن، گفت: «جاسوس دوم کسی است که به ظاهر موافق‌گیر، مستمری‌بگیر و دریافت‌کننده حقوق ماهانه یا فصلی از دشمن نیست اما او زمینه و بستر را برای حضور دشمن فراهم می‌کند و برای به وجود آمدن مشکلات و ارائه راه‌حل برای آنها، آدرس غلط می‌دهد».

صراحت سخنگوی قوه‌قضائیه در تحلیل اهداف پشت‌پرده «دست دادن با شیطان بزرگ» پس از نپی صریح رهبر انقلاب در سفر ۲ سال پیش روحانی به نیویورک و ماجرای گفت‌وگوی تلفنی با اوباما با وام گرفتن از «دیپلماسی اتفاقی» و گمانه «کی اول زنگ زد؟! ما را بر آن داشت به‌رغم افشاشگری‌های آشکار ۳ سال اخیر «وطن امروز» درباره روابط پنهان دیپلماتیک با هیات حاکمه پشت پرده نظام لیبرال سرمایه‌داری، مروری بر مستندات منتشر شده در فضای جهانی داشته باشیم. هدف این است مشخص شود «دستورالعمل مصافحه با شیطان بزرگ» از داخل ایران صادر شده یا باید گمانه صریح محسنی‌زاده‌ای را پذیرفت. علاوه بر آن با دقیق شدن در ادعاهای مطرح شده توسط مشهورترین و عالی‌رتبه‌ترین مقامات غربی، می‌توان فرصتی برای پاسخگویی، تکذیب یا پیگیری حقوقی این موارد هولناک در فضای بین‌الملل فراهم آورد.

کمی پس از انتشار متن پایانی مذاکره با آمریکا و ارائه برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ به عنوان ماحصل قریب به ۲ سال گفت‌وگوی دیپلمات‌ها با یکدیگر، مجموعه‌ای از اندیشه‌های خلع سلاح وابسته به راکفلرها، به صورت هم‌زمان «جشن موفقیت» برگزار کردند و از گرفتار کردن ایران در چارچوبی حقوقی و برگشت‌ناپذیر به عنوان دستاورد بزرگ خود رونمایی کردند. دقیقاً در همان زمان خبرگزاری مشهور بلومبرگ با انتشار مستندات مدعی شد راکفلرها بیش از یک دهه بر شخص «محمدجواد ظریف» سرمایه‌گذاری کرده بودند و مذاکره برای از سرگیری روابط میان ایران و آمریکا سال‌ها با حضور طرفین در اندیشه‌های تحت مدیریت و نفوذ راکفلرها در جریان بوده است. حتی گفته شد آنها دقیقاً چند میلیون دلار، در چه مرکزی برای به ثمر رسیدن پروژه بزرگ «سازش ایران و آمریکا» هزینه کرده‌اند! ظریف و مراکز ایرانی یادشده، ناباورانه هرگز به ادعاهای مطرح شده در گزارشات مذکور که به زبان‌های مختلف در همه رسانه‌های جهانی مکرر بازترس شده، پاسخ ندادند! «وطن امروز» آسند ۹۲ رسماً در یادداشت «دکترین برادران راکفلر» از ملی نبودن اصول سیاست خارجی ادعایی ظریف و دولت روحانی پس از مدت‌ها اشاره و کنایه، پرده‌برداری و مستندات پازل «پروژه ایران» راکفلرها را افشای کرده بود اما حقیقتاً انتظار می‌رفت یکی از آن ناسازگاری‌های غیرحقوقی مطرح شده در پاسخ به منتقدین داخلی در عرصه خارجی نصیب راکفلرها و ادعاهایشان شود که چنین نشد! اما نکات مهم افشاشگری راکفلرها به شرح زیر است: ۱- از اصلی‌ترین موارد ادعا شده درباره انتخاب ظریف به عنوان مهره موثر در پیشبرد نقشه سازش می‌توان به کذب بودن خاستگاه این جریان در آمریکا اشاره کرد. پیش از این «تغییر رویه دولت آمریکا» در رابطه با ایران با محوریت‌بخشی به شخص «باراک اوباما» به عنوان سیاستمداری «سودب و باهوش» و خواهان تغییر، توسط برخی دیپلمات‌ها و سیاستمداران ایرانی به عنوان انگیزه رسمی تغییر دیپلماسی ایران در برابر آمریکا مطرح شده بود. این در حالی است که رئیس بنیاد راکفلرها گفته است: «به تشویق دولت بوش، وی با محمدجواد ظریف که آن زمان نماینده ایران در سازمان ملل بود ارتباط برقرار کرده است و به واسطه مرکز «ایران پروجکت»، با شماری از مراکز مطالعاتی وابسته به وزارت خارجه به ریاست یکی دیگر از مهره‌های باند مشهور به «تیویورکی‌ها» در تهران ارتباط گرفته است!»

ادامه در صفحه ۶